

Sygn. akt V CSK 96/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku D. S., M. S.

i R. S.

przy uczestnictwie T. S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II Ca 458/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.).

Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) w odniesieniu do podniesionych zarzutów, w szczególności pominięcia wniosków dowodowych zgłoszonych przed sądem pierwszej instancji i wobec tego wydania orzeczenia przez Sąd drugiej instancji na podstawie niekompletnego materiału dowodowego oraz w odniesieniu do zarzutów o charakterze materialnoprawnym, dotyczących naruszenia art. 305¹ k.c. w zw. z art. 305² k.c. w zw. z art. 285 § 1 k.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście

nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ. i powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo).

Szczegółowa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie usprawiedliwia twierdzenia, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Jednocześnie oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż nie dostrzegł on, iż skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania i wnioskował o jej oddalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r.; II CSK 77/14, nie publ.).